

MEZEI ANDRÁS VERSEI

ELSZAKADÁS

*El innen, hol a lágerből
visszatérőt emberi jó szó
nem fogadta, csak a zsidózó:
„te is pusztultál volna ott!”*

*Hát mentem én, ki nem csalódtam.
A bosszú nem foglalkoztatott.
Hazamentem az idegenbe:
anyáméból apanyelvembe.*

*Árpádéból Ábraháméba.
Az e-zésből a torokhangokba.*

1990

*Héber vagyok és csak az Örökkévalót
félelem én
azóta is, hogy Titusz kilakoltatott
népem él,
kétezer év szétszórásban nem több,
mint pillanat,
a csontjaim bizony szárazok maradtak
mint a nap.*

ŐK VÁLASZTOTTAK

*Héber vagyok, ha a Názáretit
követem, akkor is ha Allahot félelem,
héber vagyok, ha Istent elhagyom,
felmenőim (nem fajom) népem,
ők választottak engem,
nem én kértem Istent, hogy
zsidónak szülessék – nincs
választásom, hogy változtassak.*

IZRAEL

*Ahogy a nyelv a szétszórattásban
áttüremlett templomi mormolásba,
úgy türemlik vissza a beszélt nyelvbe
kétezer év templomi mormolása.*

ÖCSI

*A fara felől fejte a birkát.
A tenyere tejszagú volt.
A kézfejére hullt a bélsár,
s e lemoshatatlan bűzre
kezdetben mindig felriadt
álmából, de aztán a két karját,
hogy amennyire csak távol
tarthatta arcától, szétvetette
a fiatal pásztor, és aludt,
aludt a Gilboá alatt, a völgy fölött
a domboldalon a békési Klein Öcsi, ki
a nagy kitérőből visszatért oda
juhásznak, Givát-Oz-ba,
hol csak a trágyaszagra riadhat,
nem félelemre, Yezreél széles völgyében
aludhat szétvetett karral,
szagos füvek közt, hogy még a
keresztről is atmosolyoghat ide
eme időbe, ha itt látja őt újra
a Názáreti rabbi.*

SZENES ZSUZSA: KIS PASZIÁNSZ